

Causing violent pain. -नम् 1 Breaking down, shattering, destroying. -2 Removing, dispelling, driving away; तदुदितभयभङ्गनाय यूनाम् Gīt. 10. -3 Routing, vanquishing. -4 Frustrating. -5 Checking, interrupting, disturbing. -6 Afflicting, paining. -7 Smoothing (of hair). -नः Decay of the teeth. -ना Explanation.

भङ्गनकः A particular disease of the mouth which consists in the decay of the teeth attended with contortion of the lips.

भङ्गरुः A tree growing near a temple.

भङ्गा N. of Durgā.

भट् I. 1 P. (भटति, भटति) 1 To nourish, foster, maintain. -2 To hire. -3 To receive wages. -II. 10 U. (भटयति-ते) To speak, converse.

भटः [भट्-अच्] 1 A warrior, soldier, combatant; दीनपरिजनकृताश्रुजलो न भटीजनः स्थिरमना विचक्रुमे Śi. 15. 93; तद्भटचातुरीतुरी N. 1. 12; वादित्रस्यष्टिर्घटते भटस्य 22. 22; Bk. 14. 101. -2 A mercenary, hired soldier, hireling. -3 An outcast, a barbarian. -4 A demon. -5 N. of a degraded tribe. -6 A servant, slave. -टा Coloquintida (इंद्रवारुणी). -Comp. -पेटकम् a troop of soldiers. -बलाग्रः a hero; Buddh. (-ग्रम्) an army.

भटित्रः a. Roasted on a spit.

भट्टः [भट्-त्त्] 1 A lord, master (used as a title of respect in addressing princes). -2 A title used with the names of learned Brāhmaṇas; भट्टगोपालस्य पौत्रः Māl. 1; so कुमारिलभट्टः &c. -3 Any learned man or philosopher. -4 A kind of mixed caste, whose occupation is that of bards or panegyrists; क्षत्रियाद्विप्रकन्यायां भट्टो जातोऽनुवाचकः। वैश्यायां शूद्रवीर्येण पुमानेको बभूव ह। स भट्टो वाव-दूकश्च सर्वेषां स्तुतिपाठकः ॥ Brav. P. -5 A bard, panegyrist. -Comp. -आचार्यः 1 a title given to a learned man or any celebrated teacher (esp. कुमारिलभट्ट). -2 a great doctor. -नारायणः N. of the author of वेणीसंहारम्. -प्रयागः =प्रयाग q. v.

भट्टार a. [भट्टं स्वामित्वमृच्छति, ऋ-अण्] 1 Revered, worshipful. -2 A title of respect or distinction used with proper names; as in भट्टारहरिचन्द्रस्य पद्मबन्धो नृपायते Hch. -रः A noble lord.

भट्टारक a. (-रिका f.) Venerable, worshipful &c.; see भट्टार above. -कः 1 A sage, saint. -2 The sun. -3 A god, deity. -4 (In dramas) A king. -5 An epithet applied to great and learned men. -Comp. -वारः, -वासरः Sunday.

भट्टारिका 1 A noble lady. -2 A goddess, tutelary deity.

भट्टिः N. of a poet (author of भट्टिकाव्यम्).

भट्टिकः N. of the mythical progenitor of copyists (a son of चित्रगुप्त).

भट्टिनी 1 A queen (not crowned), a princess; (often used in dramas by maid-servants in addressing a queen). -2 A lady of high rank. -3 The wife of a Brāhmaṇa.

भट्टोजिः N. of a grammarian (author of सिद्धान्त-कौमुदी).

भडः A particular mixed caste.

भडिलः 1 A hero, warrior. -2 An attendant, servant.

भण् 1 P. (भणति, भणति) 1 To say, speak; पुरुषोत्तमे इति भणितव्ये V. 3; Bk. 14. 16. -2 To describe; काव्यः स काव्येन सभामभाषीत् N. 10. 59. -3 To name, call. -4 To sound.

भणनम्, भणितम्, भणितिः f. Speaking, speech, talk, words, discourse, conversation: न येषामानन्दं जनयति जगन्नाथभणितिः Bv. 4. 39; 2. 77; श्रीजयदेवभणितं हरिरमितम् Gīt. 7; इह रसभणने *ibid*; विनोदाभिजातभणितिः Viś. Guṇa. 290.

भण्टाकी Solanum Melongena (Mar. डोरली वांगी).

भण्डुकः, भण्डुकः Calosanthus Indica (Mar. टेंद्र).

भण्डु I. 1 Ā. (भण्डते) 1 To chide, upbraid. -2 To mock, deride. -3 To speak. -4 To jest, joke. -II. 10 U. (भण्डयति-ते) 1 To make fortunate. -2 To cheat (properly भण्ड्). -3 To be fortunate. -4 To do an auspicious act.

भण्डः [भण्ड्-अच्] 1 A buffoon, jester, mime; त्रयो वेदस्य कर्तारो भण्डधूर्तपिशाचकाः Sarva. S. -2 N. of a mixed caste; cf. भड. -ण्डम् (pl.) Utensils, implements. -Comp. -तपास्विन् m. a pseudo ascetic. -हासिनी a harlot, courtesan.

भण्डकः A species of wag-tail.

भण्डनम् [भण्ड्-ल्युट्] 1 Mail, armour. -2 War, battle. -3 Mischief, wickedness.

भण्डिः, -ण्डी f. [भण्ड्-इ] A wave.

भण्डिका, भण्डी, भण्डीलः Rubia Munjista (Mar. मंजिष्ठा); भण्डीपुष्पनिकाशेन (अनुलिप्तः) Mb. 6. 97. 21.

भण्डिरः (लः), भण्डीरः The Śiṛiṣa tree.

भण्डीरः The Vaṭa tree (Mar. वड); Rām. 3. 75. 24.

भण्डिल a. Happy, auspicious, prosperous, fortunate. -लः 1 Good fortune, happiness, welfare. -2 A messenger. -3 A workman, artisan.

भण्डुकः A kind of fish.